

непроницаемата мъгла долятвала до насъ едва уловими отговори на другите заблудени парадоци. Окото не можеше да проникне прѣзъ мъглата нито на десетъ метра разстояние отъ парадода. Всички пассажери бѣха искочили на кувертите. Всички растревожени очаквали появяването на пилотите и за развлѣчение, по приетия обичай, образували помежду си единъ видъ лотария: известно бѣше, че пилотните кораби въ Хаврското пристанище сѫ 36 и написаха особенни билетчета отъ едно до тридесетъ и шестъ; тѣзи билетчета се вложиха въ една шапка и който успѣ грабна отъ шапката по единъ номеръ. Ние съ Филарета се вредихме. За билет заплатихме по единъ франкъ и чакаме — който номеръ пилотъ се яви прѣвъ, — този номеръ печели 36 франка. Спечели една Вюртемберка, и веднага двѣ бутилки шампанско изгърмѣха на кувертата. И пилота нищо не помогна. Парадода едва-едва се движеше. Една прости слу-
чайностъ ни избави отъ неминуема катастрофа: ако не бѣше случайно въ единъ моментъ далъ сигналъ единъ натоваренъ съ стока морски парадодъ, който вървѣлъ въ мъглата тамамъ насрѣща ни, — щѣхме непремѣнно да се ударимъ. Въ благодарностъ за този щастливъ случаенъ сигналъ La Bourgogne запали единъ фейерверкъ въ честь на товарния парадодъ, на който послѣдния отговори съ весели сигнали. За да избѣгне друга подобна срѣща нашия парадодъ почна почти непрѣстанно да реве съ едни продължителни адски звукове. Отговорите наченаха да се умножаватъ и усилватъ. Между другите сигнали особенно рѣзко се отдѣляше една тънка пищялка. Тя се усилваше, приближаваше се и като наближи почти до носа ни, ний видѣхме, че нашия спасителъ е едно малко па-